

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11224/2555

พนักงานอัยการจังหวัดนครนายก โจทก์ นายธีรศักดิ์ แสงทรัพย์ โจทก์ร่วม นางสมบุญ เหนือเกาะหวาย กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 43, ป.พ.พ. มาตรา 440, ป.วิ.อ. มาตรา 44/1, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 352, ป.วิ.อ. มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่สลากกินแบ่งรัฐบาลถูกรางวัลที่หนึ่งและจำเลยทั้งสองร่วมกันไปรับเงินรางวัลมาแล้ว ย่อมทำให้โจทก์ร่วมหมดโอกาสที่จะได้รับเงินรางวัล เท่ากับว่าโจทก์ร่วมต้องสูญเสียเงินจำนวนนั้นไป เนื่องจากการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสองโดยตรง โจทก์จึงมีสิทธิขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนเงินหรือใช้เงินเท่ากับจำนวนเงินรางวัลที่หนึ่งให้แก่โจทก์ร่วมได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 43 แต่ได้ความว่าในการขอรับเงินรางวัล จำเลยทั้งสองได้รับเงินมาเพียง 3,980,000 บาท เพราะต้องเสียอากรแสตมป์ 20,000 บาท จำเลยทั้งสองต้องคืนหรือใช้เงินจำนวนเท่าที่ได้รับมาเท่านั้น และโจทก์ร่วมซึ่งได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสอง ย่อมมีสิทธิที่จะขอให้บังคับจำเลยทั้งสองใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม โดยเรียกดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ต้องใช้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 440 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 44/1 ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 352 ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 4,000,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ระหว่างการพิจารณา นายธีรศักดิ์ ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ก่อนสืบพยาน โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยร่วมกันชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 4,000,000 บาท นับแต่วันที่ 2 พฤษภาคม 2548 จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน โจทก์ร่วมฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 ประกอบอาชีพขายสลากกินแบ่งรัฐบาล จำเลยที่ 2 เป็นบุตรของจำเลยที่ 1 โจทก์ร่วมเป็นลูกค้าที่ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลและสลากบนดินจากจำเลยที่ 1 เป็นประจำ เดือนเมษายน 2548 โจทก์ร่วมซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล ประจำงวดวันที่ 2 พฤษภาคม 2548 ที่มีเลขท้าย 2 ตัว 67 จำนวน 1 คู่ (ฉบับ) ราคา 90 บาท และซื้อสลากบนดิน 2 ตัวบน เลข 67 จำนวน 100 บาท จากจำเลยที่ 1 และฝากจำเลยที่ 1 เก็บรักษาไว้ โดยจำเลยที่ 1 อ้างว่า สลากกินแบ่งรัฐบาลดังกล่าวคือฉบับชุดที่ 09 และ 10 เลข 568967 ต่อมาผลการออกสลากกินแบ่งรัฐบาล ประจำงวดวันที่ 2 พฤษภาคม 2548 รางวัลที่หนึ่ง ได้แก่ เลข 772467 จำเลยที่ 1 นำสลากกินแบ่งรัฐบาล ชุดที่ 01 และ 02 เลข 772467 ไปขอรับเงินรางวัลจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลและได้รับเงินมา 3,980,000 บาท มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันยกยอกสลากกินแบ่งรัฐบาลซึ่งถูกรางวัลที่หนึ่งตามฟ้องหรือไม่ โดย

มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า สลากกินแบ่งรัฐบาลที่โจทก์ร่วมซื้อและฝากจำเลยที่ 1 ไว้ คือ ชุดที่ 01 และ 02 เลข 772467 หรือไม่ คดีฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 มิได้มอบสลากกินแบ่งรัฐบาลให้โจทก์ร่วม ครั้นโจทก์ร่วมไปติดตามทวงคืนหลังจากนั้นอีกถึง 12 วัน จำเลยที่ 1 จึงมอบสลากกินแบ่งรัฐบาลให้แก่โจทก์ร่วมจึงขัดแย้งกับที่จำเลยที่ 1 เคยอ้างต่อโจทก์ร่วมว่าทั้งสลากไปแล้วในตอนแรกอันเป็นพิรุธ และได้ความจากคำเบิกความของพันตำรวจโทวิชาญและนางผุสดี ประกอบรายงานสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลว่า สลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นสลากซึ่งอยู่ในชุดที่นางสาวอัมพร รับโควตาไปจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลและขายต่อยกเล่มซึ่งมี 100 คู่ (ฉบับ) ให้แก่นางสาวผุสดีและนางสาวผุสดีนำไปวางขายปลีกให้แก่ประชาชนทั่วไป มิได้ขายส่งหรือขายยกเล่ม โดยนางสาวผุสดีมิได้เบิกความว่า จำเลยที่ 1 ซื้อสลากจากพยานและจำเลยที่ 1 มิได้ยืนยันว่า จำเลยที่ 1 ซื้อไปจากนางสาวผุสดีเช่นกัน กับไม่มีเหตุจูงใจใดที่จำเลยที่ 1 ต้องไปหาซื้อสลากเลขดังกล่าวเพื่อนำไปวางขายต่อที่แผงของตน ที่จำเลยที่ 1 ให้ปากคำต่อพันตำรวจโทวิชาญว่า จำเลยที่ 1 ซื้อสลากจากแผง โดยเลือกเลขที่สวยจากแผง ก็ไม่สอดคล้องกับเลข 568967 ที่มีใช้เลขสวยแต่อย่างใด จึงไม่น่าเชื่อว่าสลากจะเป็นสลากกินแบ่งรัฐบาลที่จำเลยที่ 1 ซื้อไปจากนางสาวผุสดีและจำเลยที่ 1 นำไปขายต่อให้แก่โจทก์ร่วม ที่จำเลยที่ 1 ให้การขึ้นสอบสวนตามบันทึกคำให้การว่า จำเลยที่ 2 ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลจากจำเลยที่ 1 เป็นประจำทุกงวด ไม่มีสลากมาแสดงเช่นกัน อันแตกต่างกับโจทก์ร่วมที่มีสลากกินแบ่งรัฐบาลซึ่งเคยซื้อจากจำเลยที่ 1 แต่ไม่ถูกรางวัลมายืนยันและให้ตรวจสอบได้ พฤติการณ์ในการกระทำของจำเลยทั้งสองล้วนแต่ไม่สมเหตุผลผลและเป็นพิรุธ เมื่อพิจารณาประกอบกับคำเบิกความพยานพฤติเหตุแวดล้อมกรณีของโจทก์และโจทก์ร่วมแล้ว มีเหตุผลให้เชื่อได้ว่าสลากกินแบ่งรัฐบาลที่โจทก์ร่วมซื้อและฝากจำเลยที่ 1 ไว้ คือ ฉบับชุดที่ 01 และ 02 เลข 772467 ตามสำเนาสลากจริง ครั้นสลากถูกรางวัลที่หนึ่งจำเลยที่ 1 คิดที่จะเบียดบังเอาสลากไว้เสียเอง จึงได้อ้างต่อโจทก์ร่วมว่าสลากไม่ถูกรางวัลและทิ้งไปแล้ว จากนั้นให้จำเลยที่ 2 บุตรชายรับสมอ้างว่าเป็นผู้ซื้อสลากฉบับดังกล่าวไป แล้วร่วมมือกันนำสลากไปขอรับเงินรางวัลมาเป็นของจำเลยทั้งสองโดยทุจริต จำเลยที่ 1 มีความผิดฐานยกยอก ส่วนจำเลยที่ 2 มิได้ร่วมครอบครองสลากมาแต่แรก แต่การที่จำเลยที่ 2 รับสมอ้างว่าเป็นเจ้าของสลากและร่วมไปขอรับเงินรางวัลวัลมาถือได้ว่าเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่จำเลยที่ 1 ในการยกยอกสลาก จำเลยที่ 2 จึงมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด แม้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานเป็นตัวการร่วม แต่ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาจำเลยที่ 2 เป็นเพียงผู้สนับสนุนการกระทำความผิด แตกต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้อง แต่มีข้อสาระสำคัญและจำเลยที่ 2 มิได้หลงต่อสู้ ศาลฎีกามีอำนาจลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดซึ่งมีโทษเบากว่าได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และ 225 การที่สลากกินแบ่งรัฐบาลถูกรางวัลที่หนึ่งและจำเลยทั้งสองร่วมกันไปรับเงินรางวัลมาแล้ว ย่อมทำให้โจทก์ร่วมหมดโอกาสที่จะได้รับเงินรางวัล เท่ากับว่าโจทก์ร่วมต้องสูญเสียเงินจำนวนนั้นไป เนื่องจากการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสองโดยตรง โจทก์จึงมีสิทธิขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนหรือใช้เงินเท่าจำนวนเงินรางวัลที่หนึ่งให้แก่โจทก์ร่วมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 43 แต่ได้ความว่าในการไปขอรับเงินรางวัล จำเลยทั้งสองได้รับเงินมาเพียง 3,980,000 บาท เพราะต้องเสียค่าธรรมเนียม 20,000 บาท จึงชอบที่จำเลยทั้งสองต้องคืนหรือใช้เงินจำนวนเท่าที่ได้รับมาเท่านั้น และโจทก์ร่วมซึ่งได้รับความเสียหายในทางทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสอง ย่อมมีสิทธิที่จะขอให้บังคับจำเลยทั้งสองใช้

ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม โดยเรียกดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ต้องใช้ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 440 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 44/1 ได้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามา ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังขึ้น
พิพากษากลับว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 วรรคแรก จำคุก 2
ปี จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 วรรคแรก ประกอบมาตรา 86
จำคุก 1 ปี 4 เดือน และให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนหรือใช้เงิน 3,980,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย
อัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม

องค์คณะ

วิรุฬห์ แสงเทียน · ปदारณิ ลัดพลี · ฉัตรไชย จันททรัพย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/11224/2555>